

# AYRILIQ BULUDU VƏ QOVUŞMA UMUDU

*Sabirə, ümmidi-vəsl ilə qəmi-hicrana döz -  
Hansı bir müşküldü ki, səbr ilə aşan olmasın?*

Huşu başında olan hər bir azərbaycanlının özər bildiyi bu gözəl və dərin mənalı beyt Mirzə Ələkbər Tahirzadə qəmiş qələmi ilə gözəl xətlə bir parça kağıza nəqş edəndə doqquq bilirdi ki, 50 ildən sonra Şamaxıda bir qədər güneydə - qarşı yatan qara dağların duzmanlı yaşıl qoynunda, qədim türk yurdu - Yardımlı torpağında onun bir adası doğulaçaq, özü kimi gözəl şair və vətənsəvər ziyalı olacaq, bütün istedad və enerjisini vətənin - doğma Azərbaycanın azadlığı və müstəqilliyi yolunda sərf edib, sonunda öz böyük əmalına qovuşacaq...

Tələ ele gətirib ki, Azərbaycanın gözəl Xalq şairi, çoxprofilli ictimai xadim, əlovlu publisist, filologiya üzrə fəlsəfə doktoru Sabir Rüstəmخانlının saldığı bir sıra çıxışlarla düz yeddi ildən sonra mən gətməli olmuşam. Lap nağıllardakı kimi - düz yeddi ildən sonra. Ancaq burada nəsa olaqanüstü bir istisna axartmaq lazım deyil; sadəcə, mən öz böyük dostumdan yeddi yaş kiçiyəm. Elə bu sədə səbəbdən də düz yeddi ildən sonra indiki Bakı Dövlət, o zamankı Azərbaycan Dövlət Universitetinin Filologiya fakültəsinə, ardınca Milli Elmlər Akademiyasının Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunun aspiranturasına girmişəm. Düzdür, sonra yollarımız ayrılıb, daha doğrusu, Sabir Rüstəmخانlı parlaq poetik istedadının və sözün həqiqi anlamında aşb-daşın enerjisinin dağlarında vətənsəvərlik duyğularından ilham alaraq Vətəne xidmət yönündə əlmən səbr və dözümlü yolumu türk etmiş, daha kəsə bir yol seçib (təbii ki, hər bir kəsə yol təhlükələrdən və riskdən də bir dürü-lü boş olmaz) məsləkdaşları ilə birgə o yolda baş qoymağa hazır olduğunu elan etmişdi.

İlk üz-üza gəlməyimizi: Yanılmıramsa, dostum Əkrəm Bağırov Məmməd Səid Ordu-badinin "Qanlı sənələr" kitabını ərəb əlifba-sından transliterasiya etmişdi və mən həmin kitabın redaktoru idim. Kitabın çapı işinə Sa-bir müəllim rəhbərlik edirdi və ilk dəfə məhz həmin prosədə gömrüşdük. O zaman artıq vətənsəvər gəncliyin dilində özəbr olan məşhur "Qan yaddaşı", "Ömür kitabı" və sayısız-he-sabsız şeirlərinin müəllifi kimi əfsanələşmiş Sabir Rüstəmخانlıni görəndə bəlkə də bir az özümü itirdim. ancaq o, böyük adamlara xas olan bir sadəlik və səmimiyyətlə qısa bir müddətə gərginliyi aradan götürməyə nail oldu və bir daqiqədən sonra biz sanki min ilin dostları idik.

Sonra ilk dəfə Güney Azərbaycana səfərimizin çiyənək ovqatı və sort gərəkliklə üz-üzə gəlməyimiz. Onda Sabir bəyin çiyində o zamankı Azərbaycan üçün bir növ texniki möcüzə sayılan videokamera var idi və bu tarixi səfərimizin ən parlaq anlarını lentin yaddaşına köçürürdü. Təbii ki, Ərdəbilə Şeyx Səfi məqbərəsinə getdik, ancaq bəxtimizdən bizim üçün bu müqəddəs yerin darvazaları bağlı idi. Sabir bəy gözetçiyə yaxınlaşmış sa-



lam verdi, övvələ nəsa astadan danışaraq onu qapını açmaq üçün yola gətirməyə çalışdı. Ancaq "Molla Nəsrəddin" in karikatürülərini xatırladan gözetçi yola gəlmirdi ki gəlmirdi. Birdən Sabir bəy əsəbiləşib əlini məqbərəyə tərəf uzadaraq: "Bu mənim babamdır, ziyarət etməmiş heç yana gedən deyiləm!" - dedi. Gözetçi də sallaq biglarnı tumarlayıb, təhər-tövürünü pozmadan: "Mən baba-maba bülmənam, dedim ki, açmıyacağam!".

Niyə yadıma düşdü bu olay? İş bundadır ki, Dünya Azərbaycanlıları Konqresinin sədri kimi Sabir Rüstəmخانlı bu gün də o darvazanı açmağa, Güneydə ən adi elementar insan hüquqları tapdanan milyonlar bacı-qardaşımızı Şeyx Səfi babamizin nurlu türbəsinin işığında bir müqəddəs əmal - azərbaycanlılıq şüarı altında birləşdirməyə çalışır, bu yolda məhtəşəm cəhətlər göstərir.

Ancaq nə yazıq ki, molla rejiminin kesif atmosferini dağıtmaq, hələ də o darvazanın keşiyini qəzəbli əjdahalar kimi kəmiş o mistik gözetçini yerindən tərpətmək hələ ki mümkün olmur. Ayrılıq buludunu dağıtmaq, qovuşmaq umudunu gərəklişdirmək üçün Sabir bəy minlərlə məsləkdaşı ilə çiyin-çiyinə, əl-ələ mübarizədədir. Sağ əlində Firidun bəyin, sol əlində Abuzor bəyin, Vaqif bəyin və yüzlərlə qeyrətli ziyalıımızın əlini tutmuş Sabir Rüstəmخانlı kim bilir, bəlkə yarın, bəlkə yarından da yaxın haqq və ədalət günəşinin doğacağına, yer üzündən manhus "ikili standartlar", əzilən xalqların problemlərinə yanaşmada sinikcasinə riyakartlıq dumanının qahırləcəyinə, 50 milyonluq azərbaycanlının vəkil bir yumruq kimi Şeyx Səfi məqbərəsinin bağlı darvazasına çırpılıb onu birdəfəlik açacağına inanır. Həm də təkco inanmaq nədir ki! Ən başlıcası - bizi də bu haqq işinə inandırır.

Doğrudan da, belə baxanda düşünürsən ki, indi dünyanın nə vaxtdır ki, 35 milyonluq böyük bir xalqı bir ovuc şovininiz öz ana dilində danışmaq, yazıb-oxumaq hüququndan məhrum eləsin və dünya birliyi və ədalətsizliyi hələ də dözsünüz? Necə ola bilər ki, bəşə-

riyyətin ali orqanı sayılan BMT qətnamələrinin bəziləri bir neçə saatdan sonra dünya gücləri tərəfindən gərəklişdirilsin, bəziləri isə miskin kağız parçasından başqa bir şey olmayaraq, iyirmi ildən bəri öz "növbəsini" gözləsin?!

Sabir Rüstəmخانlı və məsləkdaşları özü-nü hər addımda göstərən, çuvala yerləşməyən cüdaya - global ədalətsizliyə qarşı müstəqil Azərbaycan Respublikasının ideoloji egidəsi, Prezident İlham Əliyevin siyasi-ideoloji rəhbərliyi altında mübarizə aparırlar. Bu müqəddəs çarpmışda hər bir azərbaycanlının onlara dəstək verməsi şərtidir. Yalnız bu halda - Sabir Rüstəmخانlının heç də təsadüfi olmuyaraq başçılıq etdiyi partiyayı da aqlandırdığı vətəndəş həmrəyliyinə qovuşduqdan sonra gərəklişməmiş bir sürələ inkişaf edən Azərbaycanın bütün problemlərini çözməyə nail olacağıq. Elə Sabir bəyin "Giley" şeirindəki qovuşmaq umudu giley-güzarı kimi:

*Giley xəstəliyü büriyüb bizi,  
Bu boya məmləkət giley içində.  
Umı-küsilərdən, dedi-qodudan  
Asuda yer yoxdu, öley içində.  
Həmi bir-birindən gileyli gəzir,  
Kişi arvadından,  
arvad arından,  
Hərə öz kəndindən,  
öz şəhərindən,  
Uşaq atasından, ata uşağdan,  
Torpaq əkinindən,  
əkon torpağdan  
Qeybat itiləyir, qeybat üyüdü;  
Dünya söz bəytürmür, qeybat böyüdü!  
Bütün qeybatlar - "qardaşlıq" qəbri!  
Qeybat məzarlığı çiçək-çiçəkdir.  
Bir şeytan toxumu düşməyən yerdən  
Ruhumuz təzədən gəyəcəkdir!*

Mən də bu inama ürəkədən qoşuluram, Sa-bir bəy!

Sevgilirimlə,

**Akademik Teymur KƏRİMLİ**  
12 iyul 2012